ל) ב"ב כד., ב) וב"ב כד.], ג) [וע"ע תוס' שבת לא. ד" אי לענין],

גליון הש"ם מתני' נמצא בפרוודור. עי לקמן מב ע"ב מול"ה י לילום ב

לעזי רש"י

שובינ"א. פרקדנית, שוכבת על הגב.

מוסף רש"י

אפילו מלא חרדל. שהכלי אינו נוגע בכולו אלא במה שינו נוגע בכונו חנח במה שסמוך לדפנות והאמלעיים מיטמאין מן האויר, ואי אתה כול לומר שזה מטמא את זה שהרי איז כבילה בכל אחד שהיר מון כפינה בכל מחוד (ואין פחות מכבילה מטמא) ועוד אין אוכל מטמא אוכל, ועוד אם כן זה שני וזה שלישי ועוד אם כן זה שני וזה שלישי והשלישי לא יעשה רביעי לטמא את האמצעיים וחוליו נטמח חת החמנעיים (חולין בח.). גמצא בפרוזדור. נמלא דם לאשה בין כותלי לחם מבחוך הקרוי בית החילון, ספקו טמא. ספק זה טומאה ודאים, מדקתני שחוקתו מן המקור ומה מחוקתו מן המקור ומה מפיקל יש כאן (ב"ב כד.). לפי שחוקתו מן המקור. זב וילא לחוק, הואלו ורוב ב דינה מל הסתן, הוחינ ורוב מים מלויים בו (שם). חייבין עליו על ביאת מקדש. דלא מספקיען לה מביא חולין לעזרה דודאי דם מדי הוא משום. ושורפין עלי תרובה. ולא אמריע עליו תרובה. ולא אמריע מדי א משל ה א אולי הוא משל ה ספק הוא ותולין לא אוכלין ולא שורפין (שם).

תום' הרא"ש (המשך) תום" הרא"ש (המשך)
אדר ואידי ספיקא הוא
כלומר ואלדי לפנים נמי
ספיקו היי כיון דלא אולה
בתר רוב דמי המקור ואי
ספיקו היי מיון דלא אולה
בתר חזקה אזלת כלומר
בתר חזקה אולת כלומר
בתר חזקה אולת כלומר
ודאי טמא מן הלול ולפנים
ודאי טהור דשחתה לאו
דילות הוא ומ"א מן
הללל ולפנים ודאי טמא
במשך ע"י שיוני
הללל ולפנים ודאי טמא
במשר ע"י שיוני
"י זקירה ויש לן לומר
דע" שחייה בא דמשום
דע"י שחייה בא דמשום
דע"י שחייה בא דמשום
החזקת דמים מן המקור
החזקת דמים מן המקור
החזקת דמים אלא אול בתר חששא אלא אביי פריך ליה לרבה דמשוי ליה מן הלול ולפנים ודאי טמא ומן הלול ולחוץ ספיקו . טמא דאי בתר חששא אזיק טמא דאי בתר חששא אויל אידי ואידי ספיקא הוי והכי לא מצינן למימר דמתני קתני שחזקתו מן המקור אלמא יש כאן טומאה ודאית אלמא מתני סברא דבתר חזקה אזלינן ומן הלול ולפנים ודאי טמא ומן הלול ולחוץ ודאי טהור ומן הלול ולחוץ ודאי טהור הילכך מייתי ראיה מהך מתני' דרוב וקרוב הולכין . אחר הרוב אע"ג דאיכא אחר הרוב אע"ג דאיכא עלייה דמיקרבא שהרי נמצא בגג פרוזדור שהוא קרוב לעלייה והכי מוכחא הסוגיא דכל הני אמוראי איירי בשנמצא בג פרוזדור: ואין שורפין עליו את התרומה. ותימה כיון דחשיב ליה ספק ברשות היחיד יהיה ודאי טמא וברה"ר יהיה ודאי טהור וי"ל כדפרשינן . לעיל בריש מכלתין דלא לעיל בריש מכלתין דלא שייך לחלק בין רה״ר אלא במקום שע״י אלא במקום שע״י שהן רבים ראוי הספק להתברר. ותימה אמאי לא משום מטהרינן לגמרי ונוקי אשה בחזקת טהרה וייל משום

ואפינו מנא חרדל. שאין נוגע בתנור אלא גרגרין שאצל הדפנות ואפ״ה כולו טמא מן האויר: מתני' החדר והפרוודור. בגמ׳ מפרש היכי קיימי: דם החדר טמא. והיינו מקור: ספקו טמא. מספק טמא טומאה ודאית: שחוקסו כו'. במקור מחוקינן ליה ולא אמרינן מעלייה אתא ודמים דעלייה

טהורין דמפרוזדור לא אתי דם אלא דמי חדר ודמי עלייה פעמים שהן נכנסין לפרוזדור: גבו' חדר מבפנים ופרוודור מבחוץ. שניהם זה אלל זה בעובי גופה חדר לפד אחוריה ופרוזדור לפניה וכותלי רחם למטה באמצע פרוזדור ודרך שם דמים יולאים: ולול פחוח כו'. ודמי עלייה בחין לפרוזדור דרך הלול: נמצא. בפרוזדור מן הלול ולפנים ללד החדר: ספקו טמא. דאי מעלייה אתא מן הלול ולחוץ איבעי ליה לאשתכוחי דהא כי נחית מן הלול לפרוזדור כלפי חוץ הוא יורד ויוצא דרך יציאה ואינו חוזר לצד אחוריה. ולקמן פריך ודאי טמא הוי ואמאי קתני ספקו טמא: ספקו טמא. ולא ודאי מדקתני מן הלול ולחוץ ספקו טהור: והא אנן שחוקתו מן המקור סנן. מדקתני חוקתו מכלל דטומאה ודאית קאמר ובמאי מוקמת לה לא מן הלול ולפנים ולא מן הלול ולחוץ דלדידך ליכא טומאה ודאית: מן הלול ולפנים ודחי טמח. ומתניתין מן הלול ולפנים: ספקו טמא. לתלות שהרי שני דמים יוצאין דרך שם דמי החדר ודמי העלייה ולא ידעינן מהי אתא ואע"ג דאיכא לאחזוקי בדם עלייה דאי מחדר אתא לא הוה אזיל בפרוזדור עד מן הלול ולחוץ דהוה נפיק ליה ונחית דרך יציאת פתח פרוזדור אפ״ה מטמאינן לה מספקא דילמא שחתה ונפלה על פניה ונשתרבב הדם בכל

הפרוזדור ובא מנד אחוריה לנד פניה כשיצא מן החדר: דספקו טמא. ולא אמרינן ודאי טהור: אודקרה. מקפה ללד אחוריה כגון פרקדנית שקורין שובינ"א ואיכא למימר מעלייה נחית לפרוזדור והא דלא נפיק ונחית מפרוזדור דרך פתח בית הרחם וחזר ללד החדר משום זקיפה הוא וכיון דאיכא לאחזוקי הכי והכי הוי ספק ולא ודאי: אי נחר חששא אולח. דלא מחזקת ליה לדם כמנהגו והילוכו אלא באת לחוש לקורות הנולדות כגון שחתה: אידי ואידי ספקא הוי. דכי היכי דמספקא מן הלול ולחוץ דלמא שחתה איכא לספוקי נמי מן הלול ולפנים דלמא אזדקרה: ואי בסר חזקה אולם. דמחזקת ליה לדם כמנהג הילוכו ולא חיישינן לאימור שחתה ולאימור אזדקרה: מן הלול ולפנים ודאי טמא. דודאי מחדר אתא דאי מעלייה אתא מן הלול ולחוץ איבעי ליה לאשתכוחי ומתניתין דקתני שחזקתו מן המקור נמי מן הלול ולפנים: מן הלול ולחוץ ודחי טהור. ולא אמרינן אימור שחתה והוה ליה ספק לתלות אלא כמנהג מחזקינן ליה ודחי טהור: חייבין עליו. אם נכנסה למקדש דודחי טמאה. ולקמן [יח.] מפרש אי מן הלול ולפנים אי לחוץ: אין הייבין. אבל איסורא איכה הלמה ספק הוה: להך לישנה. דהי בתר חששה חידי וחידי ספקא הוא: מסייע ליה לרב קטינא. דאמר ספקא הוא ומוקמינן בין מן הלול ולפנים בין מן הלול ולחוץ ופליגא דר' חייא אדאביי דהא על כרחיך לאביי להאי לישנא ליכא טומאה ודאי לא שנא לפנים לא שנא לחוץ לא שנא בגג לא שנא בקרקעית דכיון דתלי טעמא בחששא בכולהו איכא לספוקי הכי והכי: להך לישנא.

ופליגא

טמא מן הלול לפנים נמי אימור איזדקרה דכיון דשחתה רגילות הוא דבתר חזקה מסייע ליה לר' חייא ומתוקמא במן הלול ולפנים: איזדהרה נמי רגילות ואמאי ודאי טמא ואע"ג דרוב דמים מן המהור ופליגא אין ללכת אחר הרוב כמו מן הלול ולחוץ דלא הוי טמא ודאי אף ע"ג דשחתה הוי רגילות אלא אמר אביי אי בתר חששא אזלת משום דשחתה רגילות הוא כדפרישית אידי ואידי ספקא ואי בתר חזקה אזלת ולא בתר חששא דשחתה לאו רגילות הוא מן הלול ולחוץ ודאי טהור ומ"מ מן הלול ולפנים אע"ג דשחתה לאו רגילות הוא הוי ודאי טמא דממה נפשך על ידי שינוי בא או שחתה או איודקרה ואית לן למימר דמן החדר אתא משום דחזקת דמים מן המקור באין ומוכח שפיר בלא יחפור מהא לישנא דבתר חזקה דהוי עיקר כדמשמע לישנא שחזקתו מן המקור דרוב וקרוב הלך אחר הרוב אפילו בקורבא דמוכחא דמן הלול ולפנים ודאי טמא דאזלינן אחר רוב דמים שמן המקור אע"ג דהעלייה מקרבא ומוכח דהא מעלייה בא בשינוי מועט יותר ממן החדר כדפרישית: **רארין שורפין** עדיו את התרומה. מימה כיון דהוי ספק טומאה ברה"ר טהור ודאי וברה"י טמא ודאי ושורפין וי"ל כדפירשמי לעיל (דף ב.) דמסוטה לא ילפינן טומאה דאתיא ע"י ראיית גופה לכן בכל מקום ספק ול"ע במכילחין (דף עא.) גבי דם חבוסה דמשמע דספק ילא מחיים ספק לאחר מיחה

ברשות היחיד ספקו טמא ברשות הרבים ספקו טהור ואם תאמר וכיון דלא ילפינן מסוטה נוקי אשה בחזקתה ונטהר אפילו ברשות היחיד ויש לומר משום דדמי החדר מלויין ביותר כדאמר בלא יחפור (ב"ב דף כד.) רוב ומלוי קאמרת ולא חשיב חזקה וקורבא לגבי רובא אלא כפלגא ופלגא:

אפילן מלא חרדל. למאי דמפרש ר"ת דאין פחות מכבילה מקבל טומאה לאו דוקא מלא חרדל אלא מלא ביצים אלא משום דמדרבנן מקבל טומאה נקט ליהם: פרוזדור. פרוז בלשון יון לפני דור לשון דירה אית דגרס פרוזדוד בדלי"ת: ודם העדייה.

משמע דדם העלייה טהור אפי׳ הוא ממראה דמים טמאים דאי אין בעלייה

מד׳ מיני דמים טמאים אם כן דם

שבפרוזדור אמאי הוי ספק נחזי אי הוי

מד' מינידמים אילאוודוחק לומר דאיירי

בנאבד והיינו טעמא דטהור דכתיב

ממקור דמיה דוקא דמי מקור דהיינו

חדר אי נמי דמיה כחיב מקום שמלויין

שם הרבה דמים ובעלייה ליכא אלא מין

אסד: והתנן שחוקתו מן המקור.

ואע"ג דבמתני' קתני נמי ספקו

טמא היינו ספקו ודאי טמא כדקתני

בהדיא שחזקתו מן המקור והוה מלי

לשנויי כגון שנמלא בקרקע פרוזדור

כדמשני בסמוך אר' חייא א"נ שמא קרקע פרוזדור לא הוה קרי ליה ספק:

בון הדוד ודפנים נמי בו׳. פירוש

ודאי טמא ניחוש נמי דלמא איזדהרה

ומעלייה אתא ותימה דאדרבה כיון

דמן הלול ולחוץ אע"פ שמן העלייה

הוא בא שם כדרכו חיישינן לדם החדר

שהוא רחוק ואין יכול לבא אלא ע"י

שחייה משום דרוב דמים מן המקור

אתו מש"ה יש לטמא בודאי מן הלול

ולפנים ולתלות בדמי החדר המרובים

לדבריך שאתה חושש לשינוי אמאי

אפילו מלא חרדל: מתני' משל משלו חכמים באשה החדר והפרוזדור והעלייה ברם החדר ממא דם העלייה מהור פינמצא בפרוזדור ספקו ממא לפי שחזקתו מן המקור: גמ' רמי בר' שמואל ורב יצחק בריה דרב יהודה תנו נדה בי רב הונא אשכחינהו רבה בר רב הונא דיתבי וקאמרי יהחדר מבפנים וֹהְפַּרְוזדור מבחוץ וְעלייה בנויה על שתיהן ולול פתוח בין עלייה לפרוזדור נמצא מז הלול ולפנים ספקו ממא מן הלול ולחוץ ספקו מהור אתא ואמר ליה לאבוה ספקו ממא אמרת לן מר והא אנן שחזקתו מן המקור תנן א"ל אנא הכי קאמינא ימן הלול ולפנים ודאי ממא מן הלול ולחוץ ספקו ממא אמר אביי מאי שנא מן הלול ולחוץ דספקן ממא דדלמא שחתה ומחדר אתא מן הלול ולפָנים נמי אימא אזרקרה ומעלייה אתא אלא אמר אביי אי בתר חששא אזלת אידי ואידי ספק הוא ואי בתר חזקה אזלת מן הלול ולפנים וראי טמא מן הלול ולחוץ וראי מהור יתני רבי חייא ידם הנמצא בפרוזדור חייבין עליו על ביאת מקדש ושורפין עליו את התרומה ורב קטינא אמר אין חייבין עליו על ביאת מקדש ואין שורפין עליו את התרומה להך לישנא דאמר אביי אי בתר חששא אזלת מסייע ליה לרב קטינא ופליגא דרבי חייא, להך לישנא דאמרת אי בתר חזקה אזלת מסייע ליה לרבי חייא

> *וללישנה דבתר חששה הזלינן שחזקתו אות המקור היינו אפילו מן הלון ולחון מק המקור היינו אפילו ולחון מק מקור בא משום מש לחוץ בא לחוץ המקור בא משום הוי רגילות ולא בא אלא לימן טעם אמאי ספיקו טמא מבחון ולעולם אידי ואידי ספיקה הוי. גליון ולעולם אידי ואידי ספיקה הוי. גליון

והקרובים יותר מדמי העלייה וע"ק דבפרק לא יחפור (ב"ב דף כד.) א"ר חנינא רוב וקרוב הלך אחר הרוב ומוכח התם דרבי חנינא מיירי אפילו בקורבא דמוכח ואמר אביי אף אנן . נמי תנינא כר' חנינא נמלא בפרוזדור ספקו טמא שחזקתו מן המקור ואע"ג דאיכא עלייה דמקרבה טפי ומאי ראייה מייתי דהא ללישנא דבתר חששא *אזלת

העלייה שהם מעטים ואינם יכולין לבא שם אא״כ נודקרה וללישנא

דבתר חזקה אזלח מטהר מן הלול ולחוץ ולא חייש לרובא דדמי

החדר והא דמטמא מן הלול ולפנים לאו משום רובא גרידא אלא

משום דבא נמי מן החדר בלא שינוי וקורבא דעלייה לא מוכח כלל

דלא חיישינן לאיזדקרה ונראה לפרש דכל אמוראי דשמעתין איירי

בגג פרוזדור וכן הענין דגג פרוזדור מן הלול ולפנים גבוה ומשתפע

ועולה ואינו יכול לבא שם מן העלייה אלא א"כ נודקרה ומן החדר

אינו יכול לבא לגג פרוזדור אפילו מן הלול ולפנים אלא א"כ שחתה

ביותר והוא שינוי גדול מדיקור של עלייה כי הלול שדמי החדר יוצאים לפרוזדור הוא ללד קרקע פרוזדור אבל מן הלול ולחוץ משתפע

ויורד ובא שם מן העלייה כדרכו ומן החדר בא שם בשינוי גדול

יותר ממן הלול ולפנים והשתח פריך שפיר מ"ש מן הלול ולחוץ

דספק אף על גב דמן החדר אינו בא שם אלא בשינוי גדול מאד ומן

העלייה בא שם כדרכו אלא משום דשחתה רגילות הוא דאי לא רגילות

הוא הוי ודאי טהור ואפילו הכי לא בעי למיזל בתר רובא שיהא ודאי

לא אזלינן בתר רובא כלל טפי מקורבא אלא אידי ואידי ספקא הוי ואפילו מן הלול ולפנים שדמי החדר רוב וגם באין משם בלא שינוי חיישינן לדמי

מש א ב מיי׳ פ״ה מהלי איסורי ביאה הלכה ג סמג לאוין קוא טוש"ע י"ד סי' קפג סעיף א: ע ג מיי שם הלכה ג והלכה

יב ה מיי שם הלי ה דה מיי שם הלי ה ובזמן הזה שח שם הלי ה ובזמן הזה שחץ אנו בקיאין הכל טמא מגיד תשנה בשם הרמב"ן שם:

תום' הרא"ש

דספיקו טמא לישנא דמתני נקט: **אימר** שחתה ומחדו נקפ: אכו שוווו ונוחד אתא. תימה אמאי לא נטהר מן הלול ולחוץ מספק ספיקא דאימר לא שחתה ואת"ל שחתה אימור מעלייה אתא כלומר יותר מעלייה אתא כלומר יותר
רגיל כלא שחייה מעל
רגיל כלא שחייה מעל
רגיל כלא שחייה וכן מן הלול
ולפנים [הרייל לומר] דטמא
וראי דאימור לא נודקהה
נחדר אתא ואתי"ל מודקהי
אמר אביי דספיקא
אמר אביי דספיקא
אמר אביי דספיקא
דמההוא טעמא דמטמיען
מן הלול ולחתן אית ל
ולפנים אדבה מהוא לחלות לטהר מן הלול
ולפנים אדבה מהחול מהול להלול ספיקו טמא שחזקתו מן המקור ואף ע"ג דאיכא עלייה דמיקרבא והיכי דייק עלייה דאיכא עלייה דמיקרבא גם לחדר הם קרובים דביציאתו מן החדר בא לפרוזדור ונראה לפרש שכן לפרודרו ונראה לפרש שכן הוא הענין שנג פרודרור מן הלול ולפנים גבוה מן הללי ולפנים גבוה מדלייה שם אלא א"כ יכול לבא לגג פרודרור יכול לבא לגג פרודרור מן הלול ולחרץ אין גג פרודרור כל בנבוה ויכול לבא שם מן העלייה כי פרודרור כל כד נבוה ויכול הוא מדר אינו יכול לבא של אלא על ידי שחייה מרובה אלא על ידי שחייה מרובה אלא על ידי שחייה מרובה החדר אינו יכול לבא שם אלא על ידי שחייה מרובה והכי פריך מאי שנא מן הלול ולחוץ דמשרית ליה ספיקא אע"ג דמן העלייה יכול לבא שם כדרכו ומן החדר אינו יכול לבא שם שלא ביישור מרובר מישור אלא בשחייה מרובה משום אלא בשווייה מדובה משום דאימור שחתה ומן החדר אתא. וע"כ כיון דחיישינן לשחתה רגילות הוא דאם לא היה רגילות ומצוי (זה בזה) הוי ודאי טהור וא טמא אע"ג דרגילות הוא לא בעי למימר שיהיה ודאי טמא אע"ג שרוב דמים מן החדר אלא חשבינן ליה ספק. מן הלול ולפנים נמי ספק. מן הלול ולפנים נמי אימור איזדקרא ומעלייה אתא ואמאי אמרינן דוראי טמא דמדשחתה רגילות כמו כן איזדקרא רגילות. ואע"ג דרוב דמים מן המקור לא הוה לן למימר הזקה לא ההה לן למיכה דודאי טמא כמו מן הלול ולחוץ דלא בעית לטמויי ודאי אע"ג דשחתה רגילות

בתר חששא קא אזלת. כלומר דחשבת לשחתה רגילות ואפ״ה לא הוי ודאי טמא מן הלול ולחוץ.